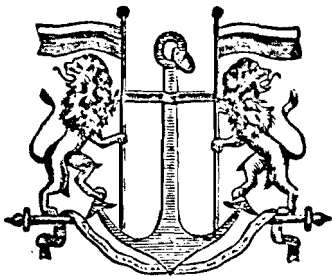

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновено на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 30 стот.
„ втора и трета страници 25 „
„ четвърта страница 20 „
За първи пѣтъ, а за слѣдующитѣ по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

На 26-й м. мѣсець Октомври при особено тър-
жество положи се основния камѣкъ на Окръжната
Първокласна Болница въ Варна. Отъ Управителя на
Болницата г на д-ръ Иванова, държа се доста съдър-
жателна рѣчь, слѣдъ която се прочете и Акта, отъ
ещия, който Актъ, заедно съ съврѣмени български
вѣстници и монети биде положенъ въ основитѣ. Бол-
ницата се именува „Марийнска Болница“.

По тоя случай получи се отъ Кабинета на Нейно
Царско Височество Българската Княгиня, слѣдующа-
та телеграма:

Варна — Управ. Драсову.

Нейно Ц. Височество благодари за молит-
вуванието и за чувствата като се надѣва, че ново-
строящата се болница ще бѣде едно благодѣяние за
Варненский окръгъ.

Флигелъ Адютантъ: Капитанъ Савовъ.

Господинъ Варнен. Окр. Управителъ съ
прѣдписание № 9774 отъ 25. того увѣдомява
Варн. Град. Общинско Управление, че съ **ВИ-**
СОЧАЙШИЙ Указъ отъ 15 того, подъ № 589,
се утвърдяватъ въ длѣжностъ съгласно чл. 22
отъ закона за градскитѣ общини, избранитѣ
на 5 м. м. Септември за членове на Варнен-
ский Градско-Общинский Съвѣтъ: Г. Г. Яко
Славчовъ, Русси Матѣвъ, Герчо Петковъ, Же-
ко Георгиевъ, Сп. Д. Спасовъ, Ив. Данчовъ,
Дим. Тракоглу, Ради Трифоновъ, Мустафа Аб-
дулрахмановъ, Ахм. Бивджанъ, Васфи Ефепди,
Никола Боевъ, Дука Топаловъ, Мадатия Суки-
зовъ, Георги Чирпанлиевъ и Хюсни Налбан-
товъ; а измежду тѣхъ избранитѣ отъ упомена-
тий Съвѣтъ, въ заседанието му отъ 1 Октомвр.
с. г. протоколъ № 53, за кметъ Русси Матѣ-
въ, а за негови помощници: Жеко Георгиевъ,
Спасъ Д. Спасовъ и Иваница Данчовъ.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ПРИКАЗЪ

№ 354

Гр. Варна, 18 Октомври 1893 година.

Подписаний Кметъ на Варненската Градска Об-
щина, като взехъ предъ-видъ оплакването на пите-
продавцитѣ въ гр. Варна, че търговията имъ доста

щяла да се ограничи съ турението въ дѣйстви-
е приказътъ ми отъ 14 того подъ №. 349 и отъ друга, че
кръчмитѣ въ Варна се указахъ почти всичкитѣ класи-
фицирани въ III-й разрядъ по патента, отъ търгуванне-
то въ които повечето отъ съдържателитѣ очакватъ
препитанието на семействата си, то за неущърбява-
ние интереситѣ имъ и на основание п. 24 на чл. 28
отъ закона за градскитѣ общини

Постановихъ:

Ст. I. Кръчмитѣ, класифицирани въ III-й раз-
рядъ по патента, находящи се въ по-главнитѣ улици
на града да бѣдѣтъ отворени най късно до 12 часа прѣвъ
нощта, а не до 10 часа, както бѣ обозначено въ при-
казътъ ми отъ 14 того №. 349.

Ст. II. Всички други кръчми отъ същия разрядъ
находящи се въ затѣтити мѣстности и къмъ скелята
да се затварятъ най късно до 10 часа, т. е. по при-
каза №. 349. 1893 год.

Ст. III. Всичкитѣ други распореджания направени
по приказътъ ми отъ 14 того подъ №. 349 оставатъ
за сега неотменяеми.

Ст. III. Прѣписъ отъ настоящий приказъ; да се
испрати Г-ву Варнен. Окр. Управителю за свѣденне,
а Г-ну Варнен. Град. Началнику за знание и съдей-
ствие.

Гр. Варна 18 Октомври 1893 година

(Под.) Кметъ: Р. Матѣвъ.

Вѣрно.

За Секретаръ: Кр. Недѣлчовъ.

ПРИКАЗЪ

№ 361

Гр. Варна 20 Октомври 1893 год.,

Подписаний Кметъ на Варненската Град. Община,
забѣлжалъ съмъ, че изъ улицитѣ на града пѣкон
амбаламни търговци често съ продавали разни раз-
валени и вмирисани съветни предмети, като: сирене,
пастърма, суджущи, риба прѣсна и солена и разни
овощия, които, като продаваеми изъ улицитѣ по ни-
какъвъ начинъ немогатъ ежедневно да се контроли-
ратъ отъ Град. Санитарни Агенти, то за предпаз-
вание на общественото здравне и на основание чл.
чл. 87 и 88 отъ закона за градскитѣ общини

Постановихъ:

Ст. I. Отъ днесъ за напредъ никой нѣма право
да се спира и продава изъ улицитѣ на града съ таб-
ли или кола освенъ на слѣдующитѣ мѣста на града,
а именно: а) На жгѣла срѣщу новата Българска Съб.
Църква; б) Срѣщу караулния домъ на Балжкъ-Пазаръ;
в) До брѣга на морето при карантинното здание; г)
До II полицейски участъкъ на площадъта; д) Въ IV

участъкъ на площадта срѣщу Татаръ-Джамия; и е) На площадта, срѣщо зданието на Ив. Яначковъ „6 Септември“;

Ст. II. Нарушителитѣ на настоящий приказъ ще бждатъ незабавно наказани по чл. 96 отъ закона за градскитѣ общини до 25 лева глоба;

Ст. III. За точното съблюдаване на тоя приказъ възлагамъ грижата на всички служащи по Санитарната частъ на Града;

Ст. IV. Прѣписъ отъ настоящий приказъ да се испрати Г-ну Варнен. Окр. Управителю за свѣдѣние, а Г-ну Гр. Началнику за знание и даване стѣпъ-ствие.

(Под) Кметъ: **Р. Матѣевъ.**

Вѣрно:

За Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

Неофициаленъ отдѣлъ

ЗА ХОЛЕРАТА.

(Изъ публичната сказка върху холерата отъ Д-ръ М. Ивановичъ Батумъ.)
(Продължение отъ брой 30-й)

III.

Пази се отъ холѣрната зараза.

За да пазимъ и защитимъ тѣлото си отъ холерната зараза, т. е. да се погрижимъ да избѣгнемъ тѣзи зараза, нужно е да избѣгваме всичкитѣ обстоятелства, гдѣто можемъ да дойдемъ съ нея въ непосредствено или посредствено допирание. Знаемъ вече, че холерната зараза не се принесѣ чрезъ въздуха; за това отъ нея можемъ напълно да се запазимъ, ако не ѝ допуснемъ да се допрѣ до тѣлото ни и се промъкне въ стомаха ни (напр. чрезъ храна, питие, обляклото, чрезъ разни други вѣщи и хора). Видѣхме, че тя се намира въ болния и само отъ него минава прѣзъ тѣзи пѣтица върху здравитѣ. Следователно, болния е источникътъ; за това трѣбва добрѣ да се пазимъ отъ тоя источникъ и отъ всичко онова, което е било съ него въ съприкосновение. За това въ заразно врѣме, безъ голѣма нужда не трѣбва да се посѣщаватъ болнитѣ или се съпровождатъ мъртвитѣ най-вече като се знае, че тѣ сж поврѣщали или поврѣщатъ, или пъкъ иматъ днария. Тѣ сжщо въ заразно врѣме не трѣбва да се посѣщаватъ голѣми общества (сѣдѣчки, правденства), и не трѣбва да ставатъ по къщитѣ вѣселія и угощения, къдѣто има много поканени. Панаиритѣ, съборитѣ и службитѣ сж забранени по това врѣме и отъ самата властъ, за това всѣкой трѣбва да ги избѣгва и отъ само-себе си. Ако е възможно, въ заразно врѣме не трѣбва да се трѣгва на пѣтъ, даже и тогава, когато съ това се мисли да се избѣгне холерата.

Всичко което се внася въ къщи за храна и питие, трѣбва да е отъ познато, чисто и здраво происхождение. Ако се, напр., съмнѣваме, че нашия хлѣбаръ, касапинъ, гостилничаръ, циваръ, бакалинъ, млѣкаръ и т. н. или нѣкой отъ тѣхната къща се е разболѣлъ отъ холера, веднага трѣбва да си доставяме нужнитѣ продукти отъ нѣкое друго мѣсто. Хлѣбътъ, кѣфритѣ (особенно по-старитѣ) и всичко което отпослѣ не се вари, нито пече, а прѣзъ много чужди рѣцѣ минава, може да бжде опасно. За това всѣкога е добрѣ, ако такъвъ прѣдметъ се подържи малко врѣме въ горѣща пещъ, за да може отъ топлината да се унищожи заразата отъ повърхността. Въобщо важно е правилото, щото по врѣме на холера нищо да се не ѣде неварено и непечено, нѣ всичко

прѣдварително да се свари и испече. Особенно е опасно невареното млѣко, прѣсното сиренѣ (особенно когато съ рѣцѣ се вади и продава), прѣсното масло, овоцѣе, зелѣе, салата, суджуци и т. н. — всичко това или не трѣбва да се ѣде, ако не е домашно и сигурно, или трѣбва прѣдварително хубаво да се свари. Трѣбва да се вари и водата, която пиемъ, особено ако е отъ рѣка, езеро, порой или отъ друго нѣкой откритъ водоемъ или блато въ което се къпятъ хора, или се перятъ ризи; въ което се хвърля сметъ, вливатъ се помни и, нужници, въобщо, гдѣто млѣсно може да се омърси водата отъ човѣшкитѣ испражнения. По всичко което до сега се е узнало за холерата, може положително да се каже, че именно водата за пиене е единъ отъ най-главнитѣ фактори при распространяването на тѣзи болѣсть, че следователно, чрезъ неж може лесно болѣстьта да се внесе въ тѣлото и да се зарази. За това водата отъ домашнитѣ извори (кладанци и чешми) се варди отъ всичко, което може да ѝ омърси, особено отъ нужници, помни, смѣтъ, блато, порои и застояла на повърхността вода. Ако има до кладенеца или чешмата нѣкой нечистотия, трѣбва да се отстрани, или — ако това е невъзможно — да се затвори кладенеца или чешмата. Само по себе си се разбира, че съмнителната или омърсена вода не трѣбва да се употребѣ нито даже като вода за пиене и пр., не бива съ неж да се плакне устата и гърлото, да се пере или да се къщи тѣлото, да се миѣтъ сѣждове (чинии, чаши, шипета) и всичко, което може да дойде въ непосредствено допирание съ нашето тѣло. Ако ли пъкъ и съмнителната вода трѣбва непременно да се употребѣ за коя да е отъ горнитѣ цѣли, тогава и тѣзи вода трѣрва тѣ сжщо да се прѣварява, както и водата за пиене. Водата, която е прѣварена нѣма вече жива холерна зараза и може свободно да се употребява. За да бжде тя за пиене по-прѣсна и по-вкусна прибавя ѝ се или солна киселина (2—3 капки на обикновенна чаша) или триглия (съ върхътъ на почке за обикновенна чаша).

За да не се заразимъ непосредствено, главното е да вардимъ устата и рѣцѣтѣ си отъ холерната зараза. Опасно е въ холерно врѣме да ѣдемъ съ немити рѣцѣ, за това трѣбва да се введе за правило, щото никой въ къщи да не сѣда на трапезата, нито единъ членъ отъ семѣйството да не ѣде до като по-напрѣдъ не си измие рѣцѣтѣ съ сапунъ и варена вода. При това още повече е нужно щото, всичко онова, което ще взематъ въ уста, колкото е възможно по-малко да се пипа съ прѣсти, макаръ да сж тѣ и най-чисти. Освенъ това, трѣбва и инакъ нѣколко пѣти прѣзъ денъ да си миемъ рѣцѣтѣ и лицето, особено дѣцата, които лесно се оцапватъ. Тѣмъ трѣбва да се запрѣти да не гуждатъ въ уста нищо, като копчета, нарц, игралца и т. н. както обикновенно правятъ това, а и по-старитѣ трѣбва да навятъ да не боравятъ на често съ прѣститѣ си около устата. Не е нужно даже да се съвѣтва, че не трѣбва всѣки часъ съ рѣка да се гладятъ мустацитѣ и брадата; да се кваси прѣстѣтъ съ езика и устнитѣ при прѣлиствание на книги и хартии, при броение на пари и т. н., да се държи писалката и моливътъ въ устата, когато се пише; да се бършатъ устата съ прѣстилка или чужда кърпа, и най-сетне, непрѣпазливо да се постѣпва съ цигарѣ, чубукъ и всичко, което се взема въ уста. За да се не зарази устатата съ рѣцѣ, трѣбва особено да се внимава, щото като се има работа съ съмнителна вода или съ нѣща и животни, които се слушатъ съ такъвъ вода, каквито сж напр. рибаритѣ водоносцитѣ, готвачитѣ, рибаркитѣ, които чистятъ риба, и т. н. Осце по-голѣма е опасността за онѣзи хора, които прибиратъ, броятъ, привесятъ или перятъ оцапани постилки и дрѣхи. За това телалитѣ, юрганджитѣ и

перачкитѣ най-вече сѣ изложени на опасността да възприемжтъ и принасятъ холерата; за това трѣбва отъ тѣхъ най-много пазение. Водата най-сетнѣ може да принесѣ холерата и по тоя начинъ — ако се къпимъ въ нея; за това по-добрѣ е въ заразно врѣме да не се къпимъ въ рѣка.

Понеже испражненията сѣ извора на холерната зараза, то и нуждницитѣ сѣ мѣста, които могатъ да бѣждатъ опасни. За това тѣ трѣбва да се държатъ чисто и спретнато винаги, а най-вече прѣзъ холерно врѣме, при всичко че въ тѣхъ може да не ходи никой другъ освенъ домашнитѣ.

Още повече трѣбва да се пазимъ отъ нуждници, които немогатъ да се държатъ чисто, въ които прѣзъ деня цѣла върволица хора отъ всѣвъможна класа влизатъ, както това е напр. съ публичнитѣ заходи, съ ония на гостинницитѣ, училищата, площадитѣ, пазаритѣ, желѣзничнитѣ и паракходни станции, паракходитѣ и пр. Най-сигурно е да се ходи само на свой домашенъ излѣзъ, който да бѣде чистъ и често дезинфектиранъ. При измиваннето на излѣза и дезинфектирането му трѣбва строго пазене отъ зацаиване на рѣцѣтѣ, които винаги тѣтателно да се измиватъ.

(Слѣдва)

ЗА КЪРМЕНЬЕТО.

(Изъ гигиената на проф. К. Реклама)

За да се възпари правиленъ рѣдъ въ живота, на дѣтето, прѣдлагатъ се отъ нѣкои три условия. Едно отъ тѣхъ е, че прѣзъ първитѣ четири недѣли новороденото никакъ не трѣбва да се носи, люлей или държи на ръце, отъ една страна поради това че приучваме дѣтето на безполезни потрѣби, а отъ друга, че — люленето вреди на кръвообращенето му, при туй, центробѣжната сила дѣйствува на теченето на кръвта, а пѣкъ силата на сърдцето не е до толкова сила, щото колкото трѣбва да надвие центробѣжната, даже и на възрастния, тѣзи сила не винаги е за това способна. Съ туй исканье ний не само можемъ, но и ки здравомислящъ докторъ трѣбва да се съгласи. Но не тѣй безусловно могатъ се удобри другитѣ двѣ искания, които словомъ така гласятъ: 1. „Още отъ първия день слѣдъ раждането, нощното врѣме отъ 9 часа вечеръ до 5 часа сутренъ, или отъ 10 до 6, или отъ 11 до 7 трѣбва да се назначи за почивка на дѣтето и за поправяне на майката, и слѣдов. дѣтето не трѣбва да се кърми между туй време. 2. Врѣмето, въ което се кърми дѣтето деня, трѣбва да е опрѣдѣлено, но въ първитѣ двѣ недѣли никакъ не трѣбва да го кърмимъ повече отъ четири пѣти“. Заслугата на Бессера е тѣзи, че той съ голѣмо усърдие е изучилъ какъ трѣбва да се бави дѣтето въ първитѣ дни на живота му; но често бива, че усърдието прѣскача цѣлѣта, което срѣщаме и въ този случай. Ний считаме съвсѣмъ безосновно туй мнѣние, като че ли само четири пѣти трѣбва да кърмимъ дѣтето прѣзъ денонощието. Гръдното дѣте е „дѣте въ най-висока мисълъ“. Сичкитѣ характерни бѣлѣжки на дѣтинската възраст най-ясно се отпечатватъ на грѣдното. Но тѣзи особености се характеризиратъ — съ относително ничтожната тѣжина на тѣлото, съ твърдѣ незначителното му пораставане и съ нѣжността на дѣтинскитѣ органи и почти ничтожния духовенъ успѣхъ.

Едничкитѣ процеси сѣ: храненето и растенето. Дѣтето урѣжда тѣжината си въ първата година: къмъ нея се притуря въ мѣсець $\frac{1}{2}$ ока, т. е. около четвъртината на тѣжината, която тѣгмело слѣдъ раждането си. При таково силно растене съвсѣмъ неправо ще бѣде да го хранимъ само четири пѣти въ денонощието. Понататашнитѣ наблюдения отколѣ сѣ показали, че

ако нарѣдко хранимъ дѣтето, прѣтоварва му се стомахъ съ тѣжка работа, защото то много угладнява и спорѣдъ туй повече храна се внасе въ пищеварителния каналъ, и стомахъ и червата се напъватъ безмѣрно. Но пѣкъ и твърдѣ често не трѣбва да го хранимъ. Намѣсто тѣй, както иска Бессеръ, да му се дава цицъ въ 6, въ 10 часа сутренъ и 4 и 9 вечеръ, по-разумно ще е да му се опрѣдѣли отъ петъ до шестъ пѣти за хранене въ денонощието, а именно около 4 часа сутренъ, въ 7 и 10 $\frac{1}{2}$ сутренъ подиръ къпаньето, — по-нататкъ въ 2 или 3 часа по обѣдъ, подиръ по-дългия сънъ, който слѣдва слѣдъ къпаньето, — вечеръ около 6 часа и най-послѣ пощъ — между 7 и 10 часа. За силнитѣ дѣца и силнитѣ подойници шестото доене може често да се пропука и тогава сѣ доста и 5 пѣти. Но азъ считамъ нецѣлесобразно да се надминува числото шестъ и да се постъжава тѣй, както въ парижския възпитателенъ домъ, гдѣто много сучатъ, прѣзъ всѣки 2 часа, т. е. 12 пѣти прѣзъ денонощието. Отъ таково подойване безъ мѣрка испустява пищеварителния каналъ на дѣтето, постоянно е прѣпъленъ и насилно работи и двамната — подойницата и дѣтето — слабѣжатъ; резултата е показалъ, че дѣцата въ парижския възпитателенъ домъ мржтъ твърдѣ много.

Най-добра храна за дѣтето е майчиното мѣко. Ако майката не може да кърми, отъ старо врѣме е прието още, поне друга жена да го кърми, а не да му даватъ животно мѣко. Но не е сѣ едно кой кърми — майката или дойницата: отъ 100 дѣца, които сучатъ майчиното си мѣко умиражтъ 20%, а пѣкъ които сучатъ отъ подойницитѣ обикновенно умиражтъ 30%. Още повече е смъртната между тѣзи дѣца, които дожтъ съ искусствено мѣко или разни кашки; отъ тѣхъ умиражтъ 60%, т. е. повече отъ половината; тѣ даватъ най-голѣмия контингентъ въ голѣмата смъртностъ на грѣднитѣ дѣца, които всѣка година мржтъ и които отъ година на година срѣдно число съставляватъ четвъртината на всичкитѣ умрѣли въобщо. Освенъ неестественото хранѣне трѣбва да търсимъ причината на туй и въ немарливото внимание къмъ дѣтския организъмъ и потрѣбитъ му.

Тѣй като грѣдното дѣте спорѣдъ ничтожната маса на тѣлото си има слаба самостоятелностъ и слабо може да противостои на въшнитѣ вредни влѣянния, то твърдѣ е важно — колкото е възможно по-малко да се отдалечава въ сичкия си животъ отъ условията, съ които е било обиколено до раждането. Съвѣтваме всички да държатъ дѣтето въ равномерна температура.

Разни.

Най дълбокитѣ езера. По произведенитѣ отъ хидрографитѣ измѣрвания, най дълбокитѣ езера на земята явяватъ се: Констанцкото езеро — 300 метра, Ахенското — 722 метра и Байкалското — 3000 метра. Това послѣдното езеро — е най дълбокото въ цѣлия свѣтъ.

Камилата вмѣсто конь. Прѣзъ послѣдно врѣме въ чифлицитѣ на нѣколцина полски чифликчии направени биле опити, да замѣнятъ коньетѣ съ камили, въ полската работа. Работната камила струва не повече отъ 200 лева въ Оренбургъ, която несравенно много надминава коня съ якостъта си и невзискателността си въ храната.

Разбойници въ Унгария. Изъ Виена съобщаватъ на „Daily News“: „Близко при укрѣпения манастиръ Бискунецъ, около Варасдинъ, въ Харватско, открита е една шайка отъ ужасни узлодѣи, които сѣ занимавали съ осакатяване дѣца, за да експлоатиратъ съ

тѣхъ въ качество на просѣци. Арсетувани сж трима души. Намѣрени сж четири дѣца, отъ 8—12 год. възраст. На двѣ малки момиченца строшени имъ сж рѣцѣтъ и краката, на едно трето извадени му сж и двѣтъ очи и едно момченце е сторено гърбаво. Намѣрени сж и инструментитѣ съ които си служели за тѣзи цѣль тия злодеи и. Сжджтъ ще ги сжди въ Варасдинъ“. Родители, пазете си дѣцата!

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление

№ 7993.

Гр. Варна 19 Октомврий 1893 година.

Въ допълнение на обявлението си отъ 16-й мнѣжлий Септемврий подъ No. 7195, Варненското Град. Общинско управление, още веднѣжъ поканва ония Г-да гражданитѣ, които не сж прѣдставили още данѣчнитѣ листове за отбѣляванне партиднатѣ имъ номера, въ списѣцитѣ на убититѣ на 4-й Юлий т. г. лозя— да побързатъ и направятъ това, защото допълнителни списѣци за тая цѣль сж вече приготвяватъ и наскоро ще се представятъ въ Варненското Окр. Управление, Отдѣление Финансово, за намамене оклада на данъка за лозята.

За Кметъ: **С. Д. Спасовъ.**

За Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

Н-къ на Финан. Отдѣление: **П. К. Шишковъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8010

Гр. Варна 20-й Октомврий 1893 год.

Вслѣдствие предписанието на г. Варненскии Окр. Управителъ, отъ 12 того т. год. под. No. 9279 Варнен. Градско Общинско Управление, извѣстива за знание на населението въ гр. Варна, че военната върховна провѣрочна комиссия, ще почне да засѣдава въ гр. Варна въ помѣщението на Градската Болница, срѣщу град. градина и ще трае отъ 2—10 Ноемврий т. год., за това всѣкой отъ желающитѣ да се обжалватъ противъ дѣйствиата на първаначалната наборна комиссия, можжтъ да подаватъ жалбитѣ си преди истичание на горния срокъ.

А младѣжитѣ, които сж подали оплакване за да имъ се даде обѣкчение по причина, че бацитѣ имъ сж биле не способни за работа, да се явяватъ предъ комиссията наедно съ бацитѣ си.

За Кметъ: **Ив. Данчовъ.**

За Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8353.

Гр. Варна, 30 Октомврий 1893 г.

На 9-й съ переторжка на 10-й идущий мѣсець Ноемврий т. г., всѣкога часа въ 3 слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Варненското Градско-Общинско Управление, ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване на прѣдприемачъ построяването на едно общинско здание за цвѣточна въ градската градина срѣщу Правителственний домъ.

Отъ участвующитѣ въ търга се иска 5% лева златни отъ началната цѣна.

Книжята по това прѣдприятие, можжтъ да се видятъ въ Общ. Управление, Отдѣление Строително, въ всички присѣтственни дни и часове.

П. Кметъ: **Ив. Данчовъ.**

За Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

За Н-къ на Технич. Отдѣление: **Пееръ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8363

Гр. Варна, 30 Октомврий 1893 год.

Съгласно рѣшението на Общинскии Съвѣтъ отъ 28 истеклий Септемврий н. г., подъ № 292, Варненското Градско Общинско Управление, обявява за знание на интересующитѣ се лица, че на 9-й идущий м. Ноемврий н. г., съ переторжка на 10-й сжщий, всѣкога слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението му ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ насипванието хендецитѣ на останалитѣ отъ турско време крѣпости, въ IV участъкъ, отъ Илджъз-Габия до Паша-Капия.

Отъ желающитѣ да участвуватъ въ търга се иска залогъ 5% лева златни отъ началната цѣна възходяща на 12119 лева.

Поемнитѣ условия и смѣтката по това прѣдприятие, можжтъ да се видятъ въ Общинското Управление, Отдѣление Строително, въ всички присѣтственни дни и часове.

За Кметъ: **С. Д. Спасовъ.**

За Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8339.

Гр. Варна, 30 Октомврий 1893 г.

Варненското Градско Общинско Управление, обявява за знание на интересующитѣ се лица, че въ помѣщението му, на 25 съ переторжка на 26 идущий мѣсець Ноемврий н. г., всѣкога слѣдъ пладнѣ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката франко въ Варна 250,000 парчета „Бандърмски“ камъни, за постилание улицитѣ „Цариградска и Прѣславска“.

Отъ участвующитѣ въ търга се иска 5% лева златни отъ началната цѣна, възходяща на 75,000 л.

Поемнитѣ условия по това прѣдприятие, можжтъ да се видятъ въ Общ. Управление, Отдѣление Санитарно, въ всички присѣтственни дни и часове.

за Кметъ: **Ив. Данчовъ.**

за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

за Н-къ на Технич. Отдѣление: **А. Пиеръ.**

ОТЪСЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕНСКИИ ОКРЪЖЕНЪ СЖДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2580

Подписанныи Д. Златевъ Помощникъ, Сждебенъ Приставъ при Варненскии Окрѣженъ Сждъ, на II градскии Участъкъ, на основание чл. чл. 1004. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ Варненскии Общинскии Вѣстникъ, продажбата ще се продължава 31 день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право 5% ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаче на Христо Павловъ отъ гр. Варна, I) Половината часть отъ къщата въ гр. Варна IV участъкъ подъ № 387 цѣлата-състои отъ двѣ стаи само постройката, между съсѣди Маринъ Христовъ, Мехмедъ Дорекаевъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ, съставена отъ простъ дървенъ материалъ покривъ керемиденъ, първоначалната цѣна 250 лева.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искатъ на Никола Генчовъ жителъ отъ Варна по изпѣлнителний листъ № 710 отъ 20 Май 1893 год. на III Варнен. Мировий сждъ състоящъ се отъ 106 лева 50 ст. дългъ по изпълненето 10 лева и др..

Надаванието ще почне отъ оценката.

Интересующитѣ се можжтъ да виждатъ книгята по продажбата всѣки присѣтственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

Гр. Варна 4-й Октомврий 1893 год.

(3—3) П. Сждебенъ Приставъ: **Д. Златевъ.**